

AARHUS TEATER
STUDIO
DANMARKSPREMIERE
12.09.08

**KOSMISK FRYGT
ELLER DEN DAG BRAD PITT
FIK PARANOIA**

KOSMISK FRYGT
ELLER DEN DAG
BRAD PITT
FIK PARANOIA
AF CHRISTIAN LOLLIKE
AARHUS TEATER
STUDIO
DANMARKSPREMIERE
12.09.08

Eco-Celeb Of The Month: BRAD PITT

Andreas Jebro

If you think Angelina is the only do-gooder in one of Hollywood's most famous relationships, well then you don't know Brad. Sure, she may steal most of the spotlight, traveling the world to raise awareness for her favorite causes. But, perhaps taking note from his gorgeous partner, Brad has a planet saving mission all his own. Created in late 2006, Brad's Make It Right foundation aims to build 150 sustainable homes in the Lower Ninth Ward area of New Orleans, which was completely devastated by Hurricane Katrina.

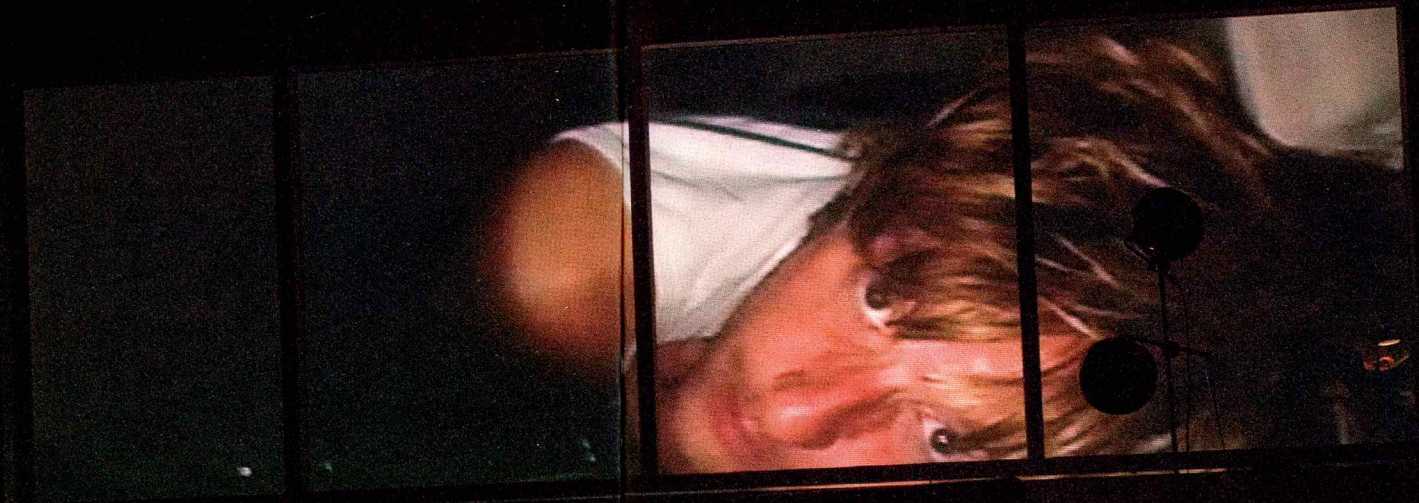
Combining his passions for architecture and sustainable living, Brad's goal is to rebuild and heal a ravaged community that still needs plenty of help almost three years after the hurricane hit. The designs for the homes, created by 13 different architecture firms, had to cover four specific areas to meet Brad's demands: affordability, sustainability, safety and beauty. The homes include open porches, solar heat and light, low-flush toilets and methods of water resistance to protect against future flood damage. Plus, the green elements used to build the houses will reduce upkeep costs by at least 75%, making it easier for the low-income families who will move in to pay bills.

Brad, who owns a home in New Orleans, has also promised to match up to \$5 million in donations made to the organization. And although it's his biggest effort to date, Make It Right is not Brad's first foray into green building. In 2006 he helped develop and co-sponsored Global Green USA's sustainable design competition aimed at drawing attention to the redevelopment of the devastated city of New Orleans. I urge you to go to the Make It Right site to see Brad's video on the homepage, learn about the project and see how easy (and rewarding!) it is to donate. You can pitch in individually or create a team with a local or national organization (another notorious do-gooder and New Orleans native Ellen DeGeneres has her own team on Make It Right that's raised over \$500,000). Because, even though I adore that he's making these houses eco-friendly, sometimes it's really about giving hope, inspiration and a place to call home.

blog.saffronrouge.com/eco-driven-celebrities/eco-celeb-of-the-month-brad-pitt

“Kosmisk frygt

"I sin oprindelige og spontant opståede form er den kosmiske frygt prototypen på en angst for en *anonym* og tavs kraft. Universet skræmmer, men taler ikke. Det kræver ingenting. Det giver ingen anvisninger på, hvordan man skal bære sig ad, og bekymrer sig overhovedet ikke om, hvad de skræmte og sårbare mennesker gør eller afholder sig fra at gøre. Der er ingen mening i at tale til stjernehimlen, bjergene eller havet. De ville ikke høre noget, og selv om de kunne, ville de ikke lytte, endsige svare. Der er ingen mening i at bede dem om hjælp eller tilgivelse. Det ville ikke røre dem. Desuden ville de – deres vældige kræfter til trods – ikke være i stand til at opfylde de bodfærdiges ønsker. De mangler ikke blot øjne og ører og hjerner og hjerter, men også evnen til at vælge og sondre og dermed også evnen til at handle selvstændigt og fremskynde eller udskyde, bremse eller tilbagekalde det, der alligevel ville være sket. Deres veje er uransaglige - såvel for menneskelige svæklinger som for dem selv."

Zygmunt Bauman:
Forspildte liv, 2004 s. 61-62;
med reference til Bakhtins definition
af begrebet kosmisk frygt.

Zygmunt Bauman:
Forspildte liv, 2004 s.52.

CELEB ECO-HEROES AND ZEROES

Thursday, April 17th 2008, 4:00 AM

16/17

+ + + + + +

Eco-heroes

BRAD PITT & LEONARDO DICAPRIO Brad has been a huge backer of green rebuilding in New Orleans, narrated a sustainable-design TV series and supports a solar-panel program in California created by fellow star Ed Norton. Leo has buddied with Al Gore, produced an environmental documentary ("The 11th Hour") and a green-building series for the Discovery Channel, and started an environmental foundation.

CAMERON DIAZ This blond bombshell's sustainable sensibilities first caught our eye when she went "Trippin'" through an eco-themed MTV show. The avid surfer drives a hybrid car, attended Gore's training session on climate change and was one of the first celebs to endorse last year's Live Earth climate concert.

MOBY After releasing his "Go: The Very Best of Moby" collection, he limited his touring to cut down on his environmental impact. A vegan, he's a big supporter of PETA and the Humane Society, and he co-opened Teany, a vegetarian tea café on the lower East Side.

NATALIE PORTMAN Last year, the petite activist filmed a documentary on endangered gorillas in Rwanda and a National Geographic short urging people to switch to compact fluorescent light bulbs. In February, she launched a line of vegan shoes, with all proceeds benefiting The Nature Conservancy.

JULIA ROBERTS "America's Sweetheart" signed on as a spokeswoman for Earth Biofuels, which aims to reduce America's dependence on foreign energy. Lately, she's talked up eco-diapers, started composting and installed solar panels.

Some celebrities are getting rave reviews for their eco-conscious acts, but others have been booed for bad behavior. While Leonardo DiCaprio frequently takes commercial flights to cut back on fuel emissions, John Travolta pilots his five personal planes. The editors at Grist.org, which posts news and commentary on environmental issues daily, have rated the greenest stars and the worst eco-offenders.

JOHN TRAVOLTA He drove a hybrid in "Be Cool," but as the owner of five private planes, he's been known to emit about 100 times more carbon in one year than the average American. He acknowledges that he's not exactly the poster child for fighting global warming - but would it kill him to carpool once in a while?

DAVID BECKHAM The all-star athlete has one of the biggest individual carbon footprints on the planet. With a reported 15 gas-guzzling vehicles to his name, and annual flights whose distance totals more than a trip to the moon, Becks is bollocks in our book.

ELIZABETH HURLEY We love that Liz has an organic farm and baby-food line. But we're less keen on her high-flying nuptials last year: She hopped a Learjet from Britain to India with dozens of guests, then took 250 nearest and dearest on another flight from Mumbai to Jodhpur. This brazen bridal act was estimated to spew as much carbon as a typical British couple produces in an entire decade.

KELLY OSBOURNE The country's most infamous Ozz-spring gained a moment of media fame by accidentally showing up at a global-warming-themed party, then muttering "Screw the environment" and leaving.

SPICE GIRLS Around the time that Al Gore hosted his Live Earth spectacular, the five-girl group (including Geri Halliwell) announced their massively energy-sucking reunion tour. Each reportedly got their own Learjet to travel to shows, which would have generated thousands of tons of carbon. Happily, the Girls announced massive cuts to their tour this spring.

www.nydailynews.com/lifestyle/2008/04/17/2008-04-17_celeb_ecoheroes_and_zeroes.html

KOSMISK FRYGT ELLER DEN DAG BRAD PITT FIK PARANOIA

Af **Christian Lollike**

Med tekstfragmenter af **Jens Christian Lauenstein Led**

Isenesættelse

Tue Biering

Scenografi

Nicolaj Spangaa

Tekstdramaturg

Jens Christian Lauenstein Led

Lysdesign

Jonas Kongsbach

Lyddesign

Andreas A. Carlsen

Brad Pitt m.fl.

Andreas Jebro

Brad Pitt m.fl.

Marie Dalsgaard

Brad Pitt m.fl.

Peter Flyvholm

Sang og musik til
Give us back Jesus
Asger K. Larsen

PRODUKTIONSTEAM

Forestillingsleder
Joe Otterstrøm

Scenen
Jacob Rosenberg

Sufflør
Hanne Wolff Clausen

Marketing
Barbette B.C. Møller

Frisør
Britta Høxbro

Skuespillerrepræsentant
Marie Dalsgaard

Malersal
Michael Odgaard

Skræddersal
Kirsten Thomsen

Smed/snedker
Bent Sørensen

Rekvisitør
Viggo Bay

Afvikling lyd/lys
Jesper Ahnfeldt/Jeppe Larris

Videoproduktion
Ole Kristensen

Instruktørassistent
Thomas Markmann

Påklæder
Rodrigo Cerri de Abreu

Lydpraktikant fra
Statens Teaterskole
Jakob Partner

Danmarkspremiere
Aarhus Teater
Studio 12.09.08

Forestillingens varighed
ca. 1 time og 20 minutter
uden pause

Programredaktion
Trine Holm Thomsen
Agnete Krogh

Foto fra afsluttende prøver
Jan Jul

Program layout
Jørn Moesgård as

Tryk
EJ Graphic A/S

Tak til
Christian Dreyer
[LITE]COM

gorenje
-den bedste handel

HOVEDSPONSORER

BYEN & BRYGGERIET
www.ceres.dk

**Skandinavisk
Tobakskompagni**
www.st.dk

MEDIEPARTNER

**MORGENAVISEN
Jyllands-Posten**
www.jp.dk

EVENTSPONSORER

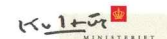
Danske Bank
www.danskebank.dk

Søren Jensen
Rådgivende Ingeniørfirma
www.sj.dk

www.aarhusteater.dk er
udarbejdet af Heyday og
ITIDE i Ajour CMS

AARHUS TEATERS
ERHVERVSKLUB

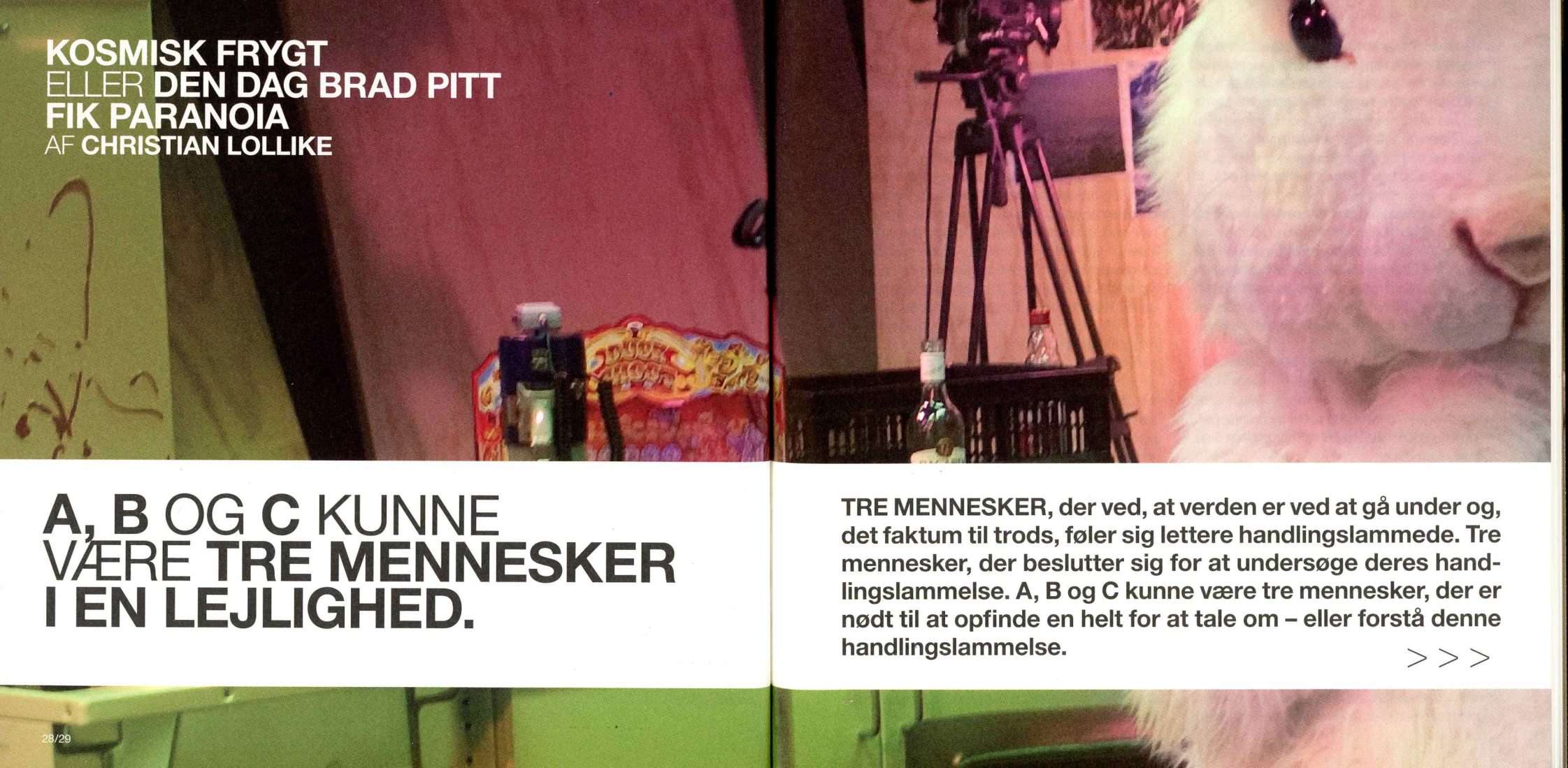
A/S Panda VVS
DeLacour
EJ Graphic A/S
Elna og Erik Mariagers Fond
Heyday ApS
Holst, Advokater
Itide A/S
Jyske Bank
Jørn Moesgård as
KPMG
Lindpro
Malermester Erik Dalsgaard A/S
Mangaard Travel Group
Martin Professional
MetroXPress
Nordea
Nykredit
Post Danmark A/S
Schouw & Co.
Sophies Tøjhus
Spar Nord Bank
Sparbank
Sparekassen Østjylland
Aarhus Lokalbanc
Aarhus Oliefabriks Fond
for Almene Formål
Århus Stiftstidende
Where2go

Aarhus Teater er støttet
af Kulturministeriet

**KOSMISK FRYGT
ELLER DEN DAG BRAD PITT
FIK PARANOIA**
AF CHRISTIAN LOLLIKE

**A, B OG C KUNNE
VÆRE TRE MENNESKER
I EN LEJLIGHED.**

TRE MENNESKER, der ved, at verden er ved at gå under og, det faktum til trods, føler sig lettere handlingslammede. Tre mennesker, der beslutter sig for at undersøge deres handlingslammelse. A, B og C kunne være tre mennesker, der er nødt til at opfinde en helt for at tale om – eller forstå denne handlingslammelse.

> > >

B: Ressourcerne er ikke udtømmelige. Ozonlaget er ved at bryde sammen. Verden er overbefolket. Isen smelter faktisk. Og der er ikke en eneste, som ikke ved det. Og hvad er det så, vi skal gøre? Melde os ind i en or-ga-ni-sa-tion og sidde sammen med en flok slaskede striktrøjer, der mener, at hvis bare vi skruer lidt ned for varmen, køber økologisk, deler pamfletter ud og taler venligt med hinanden, så...

C: Eller skal vi slutte os til de mere radikale, og hænge på siden af et containerskib og blafre med et banner? Skal vi kidnappe vejrpigen, hende der altid ser glad ud (når hun fortæller, at det bliver en dejlig dag), skal vi kidnappe hende som et led i en aktion kaldet GRØN TERROR, og som handler om at bevidstgøre befolkningen om det, de i forvejen ved?

A: Kys mig.

B: Vi kan også melde os ind i et af de grønne partier og slås med "kammeraterne" om retten til at sige det, som det er:

A: Kys mig.

B: VI DØR, og det er de riges skyld, for vi sviner mest, for vi har de største huse, køber flest flybiller og har aktiemajoriteten i de forkerte selskaber – og det er de samme selskaber, som siger, at de gerne vil gøre det hele grønnere, meget gerne, bare ikke for egen regning, og det kan man jo godt forstå, og det kan regeringen jo også.

C: I hvert fald når den erfarer, hvor arbejdspladserne rykker hen, hvis de ikke...

A tager en mikrofon og henvender sig til publikum.

A: Og alt hvad jeg har lyst til er at krybe langt, langt ind i hans drømme, helt ind i den sjæl, han ikke tror, han har. Jeg vil bare være derinde og gentage de samme ord igen og igen.

C: Så kan jeg sidde der i den politiske lokalforening og udlægge verden på en taktisk og velbevaret måde, så jeg ikke støder vælgerne, ja, for jeg skal styre mit temperament og undgå at vise, hvor inderligt jeg hader det menneske, der sidder på den anden side af bordet og lyver mig op i ansigtet, imens han statistisk viser, at han har ret: Køb og salg af CO2 kvoter fungerer faktisk.

A tager igen mikrofonen og henvender sig til publikum.

A: Og når han holder hårdt om mig, er jeg ved at tude, og jeg ved, det er ham, der er ked af det, men jeg tuder, og jeg ved ikke, om det er fordi, min far er alkoholiker, eller om jeg bare lider af verdens mest selvudslettende Florence-Nightingale-kompleks, men det også lige meget, for det er i de sekunder, hvor han holder mig hårdest, det er i de sekunder, at jeg ved, at jeg er til.

B: Og så holder hun om mig med sine økologiske hænder, for hun handler skam de rigtige steder, ja, den slags går hun meget op i, og har i parentes bemærket også råd til det, men det tænker jeg ikke på, eller det gør jeg, men samtidig står jeg der og falder fra hinanden.

A: Jeg elsker dig. Også når du er selvoptaget, og slæber din sarkasme efter dig som et kors.

B: Jeg ved godt, at du er pisse træt af mig, og det forstår jeg godt; jeg er også pisse træt af mig selv, men jeg sidder fast i min kynisme, i mit sortsyn og min selvforagt, og kan på ingen måde se, hvordan jeg skal redde mig i land på den ø, du kalder håb. For der er langt over, og jeg er langt ude og har for længst glemt, hvordan man svømmer, og jeg siger tak for redningsvesten, og jeg ved godt, at der er mennesker, der har det værre end mig, og hvis du har lyst til smide mig ud nu, så forstår jeg det godt, for jeg dræner dig, gør jeg ikke?

A: Jeg bliver liderlig af din håbløshed og dit nærvær, der er så truende og påtrængende, at det fylder mig ud med en smertende længsel efter at have din pik i min krop.

A og B begynder at kysse hinanden.

C: Hvad skal vi nu?

B: Redde PLANET EARTH.

C: Hvad?

B: Ja.

A: Nå.

B: Okay, jeg er Brad Pitt, og jeg er handlingens mand. Derfor sidder jeg lige nu foran min producent og siger: "Vi skal lave noget væsentligt. Noget der ikke bare underholder, men ændrer, forandrer – noget der gør en forskel".

A: Producenten byder Brad Pitt en drink.

B: Men Brad skubber glasset til side, ser på producenten, og siger: "Vi i Hollywood kan trænge ind i folks hjerter på en helt anden, og meget mere følsom måde – og det skal vi udnytte..."

A: Producenten smiler.

B: Overbærende.

A: Og rækker en stak papirer frem mod Brad.

C: "Jeg har netop modtaget manus til verdens smukkeste kærlighedshistorie – og den mandlige hovedrolle, Brad..."

A: Brad rejser sig.

B: "Jorden er et God damn kussehår fra at falde fra hinanden. Alle ved det. Alle fucking ved det, men ingen... ingen gør noget."

A: Producenten trækker på skuldrene.

C: "Jeg synes i det mindste, du skulle læse det."

B: "Ser du aldrig ud af vinduet?"

A: Brad ser ud af vinduet. Han ser på smoggen, der hænger som en tung mørk dyne over Los Angeles. Han ser bilkøerne, og de pumpende udstødningsrør.

C: Han ser til Tokyo, hvor folk står ved iltautomaterne og trækker ren luft. Han ser ind i en af Kinas kulminer, hvor en lille pukkelrygget dreng ved navn Cheung slæber kul til et forbrændingsanlæg, der brænder så heftigt at Brad nærmest kan se hullerne i ozonlaget.

A: Brad ser også til Bangladesh, hvor en ny oversvømmelse har skyllet endnu en by væk. Han ser en mor sidde i et træ og kæmpe for at holde sine børn oven vande. Han ser et af børnene falde i vandet og blive opslugt af strømmen. Han hører morens skrig, da barnet smadres mod et træ.

B: "Vi er på vej ud over afgrunden – and you are doing nothing".

A: Siger han lavmælt og ser producenten ind i øjnene.

C: "Prøv nu bare at læse den første scene."

B: "Nej."

C: "Men der er masser af kærlighed og klima i den også."

B: "Fuck you."

C: "Så tag dog til God damn Bangladesh og byg en God damn dæmning. Here we make movies".

B: "Fuck you."

C: "Are you talkin' to me?"

B: Hvorfor vågner jeg hver morgen med en kvalmende fornemmelse af, at vi for længst har igangsat en nedbrydningsproces, der gør afstanden til den yderste dag kortere og kortere?

C: Hvorfor vågner jeg hver morgen med en kvalmende fornemmelse af, at vi for længst har igang-

sat en nedbrydningsproces, der gør afstanden til den yderste dag kortere og kortere?

A kommer ind med forskellige hatte og parykker, som hun kaster til C og B.

A: Må jeg ikke have lov til at invitere jer alle sammen med til gardenparty? Det er mig, Angelina og Brad, der står for arrangementet, og det forgår, ja, en 80 km væk fra ræset i Hollywood.

C: Jeg vil ikke lægge skjul på at den globale opvarmning også har en positiv indflydelse på landskabet. Ikke bare fordi ejendomsværdien er steget – den slags er jeg ligeglad med – men jeg kan jo ikke undgå at glæde mig over, at den øgede vandstand har gjort afstanden til stranden kortere.

B: Dine gardenpartys, Angelina, har altid været de bedste, og det er ikke kun på grund af serviceringen, nej, men fordi de sætter dagsordenen for hele Hollywood. Hvad er der i de pindemadder?

A: Brad mener, at vi snart får himlen i hovedet, og derfor er han i gang med en ny film om klimakatastrofen, men de mangler investorer til fortsættelsen.

C: Er det derfor, vi er inviteret?

A: De ønskede vækst i Sydøstasien. Jeg gav dem vækst i Sydøstasien. De ønskede vækst i Baltikum. Jeg gav dem vækst i Baltikum.

C: Paranoiaen er endeløs. Det plejer jeg at sige, når jeg indleder mine foredrag. Foredrag jeg foretrækker at holde i shorts. Jeg nyder nemlig solen. Nyder det nye klima. Selvfølgelig er store områder,

der på grund af det lunere klima bliver helt eller delvis ubeboelige, og hvor indbyggerne ikke kan dyrke noget som helst. Det gælder navnlig dele af Afrika, og også mange steder i Sydeuropa. Men der er også områder som indtil for få år siden var ubeboelige og uopdyrkede på grund af kulde og frost. Mange af de områder bliver nu – takket være den globale klimaforbedring – frodige og egnede til beboelse.

B: Jeg er vegetar. Og det er jeg blevet, efter at jeg erfarende, hvor mange bøvs og prutter køer og grise lukker ud. Det er mange. Rigtig mange. Det kan godt være, at det lyder morsomt, men som du sikkert ved, bøvs fx køer deres mad op mindst fire gange dagligt. Den gas, de slipper ud, er med til at nedbryde ozonlaget.

A: Der er en flue i din drink.

C: Det, den film mangler, er en antagonist. En fjende. En skurk. Vejret er en dårlig skurk, Brad.

B: Jeg så et dokumentarprogram om en mand fra Bangladesh, der arbejdede med... skat, hvad var det ham der fra Bangladesh arbejdede med?

C: Containerskibe. Han pillede containerskibe fra hinanden.

B: Han slæbte containervragdele – i 40 graders varme. Og det gør han nok stadig. Og for hvert år der går, bliver det varmere og varmere. Og han ved godt hvorfor.

A: Global opvarmning.

C: Det er virkelig det store hit i øjeblikket – spørg bare Brad.

A: Det er det, jeg altid har sagt: Når vi producerer film ud fra profit, bliver profitten mindre, men når vi producerer ud fra idealisme, så får vores film den der nødvendige autenticitet.

C: Hold fast i idealismen. Har pengene først taget magten, ja, så vokser det indre hulrum, og der er ikke meget at stoppe i det. En lystyacht kan ikke gøre det, men I skal nu alligevel se min ranch på landet.

A: Man bliver faktisk lykkeligere af frugt og grønsager. Det er videnskabeligt bevist, at kødædere er mere aggressive og krigeriske end vegetarer – og er det ikke det krigeriske i menneskets natur vi skal til livs, hvis det store verdensomspændende kærlighedsprojekt skal lykkes?

B: Filmen udspiller sig i en ikke så fjern fremtid.

A: Spiller Angelina med?

C: Vi kan vel godt blive enige om, at den globale befolkningstilvækst er eksploderet. Dvs. at antallet af munde, der skal mættes er steget markant. Vi har derfor en historisk høj vækst i produktionen af køer og grise. Og de prutter. Dvs. at det årlige udslip af nedbrydende metangasser er kolossalt – og det er jo ikke så morsomt, vel?

B: Nej tak, jeg drikker ikke champagne.

A: De ønskede vækst i Sydøstasien. Jeg gav dem vækst i Sydøstasien. De ønskede vækst i Baltikum.

Jeg gav dem vækst i Baltikum. Og nu står de så der og surmuler og giver mig skyld for CO2, global opvarmning, drivhuseffekten, syreregn, smog, og hvad ved jeg.

B: Det er jo ikke "blot" hele samfundsklasser, som holdes nede i fattigdom, nej, det er hele kontinenter, som er så forarmede, udbyttede, forgældede og ressource-udsugede, at de ingen reelle chancer har for at komme med på vækst-vognen. De bliver bare trykket længere og længere ned i vores dumpede industriaffald.

C: Både Brad og Angelina har sat deres formue på spil for den film. Hvis det lykkes kan den redde Hollywood.

B: Hvis den film lykkes, kan den redde verden.

C: Tror du virkelig?

B: Nej.

A: Det er da klart, at også jeg ønsker, at jeg var en stor mægtig kvinde med et ocean af en barm. At jeg var i stand til at rejse mig, klemme om mine brystvorter og give verden liv, men...

C: Skål, Brad.

B: afbryder legen.

B: Hvorfor kan vi ikke være alvorlige?

C: Hvad?

B: Hvorfor kan vi ikke være alvorlige?

C siger ironisk:

C: Fordi vi lider af den frygtede ironisysge, der er farlig og virkelighedsfornægtende. Derfor er vi ikke i stand til andet end at fjumse rundt med realiteterne.

A: Fordi vi altid er i stand til at se os selv udefra – og lever i daglig sit-com.

C: Fordi sandheden er erstattet af et endeløst nærvær af fortællinger.

B: Fordi alting kan ses fra 117 vinker.

A: Fordi vi er fanget i selvrefleksivitetsens megametahelvende – and there is no escape.

B: Derfor er vi ramt af handlingslammelse og talebesvær.

C: "man kunne jo sige – og jeg ved godt, at det måske i virkeligheden ikke passer – at klima – eller ja, klima og klima, jeg mener jo nok snarere måden, hvorpå vi vælger – eller meget ofte vælger, eller nogen i hvert fald engang imellem vælger – at italesætte PLANET EARTHs klima på...

A: ...og ja, det ved jeg godt, at du ved og sikkert ikke er enig i, eller i hvert fald ikke kun enig i, for jeg ved, at du ved, at det langt fra er den eneste sandhed.

C: MAN FÅR ALDRIG SAGT NOGET – OG DET GØR MIG SINDSSYG. FOR JEG HAR FAKTISK TEMMELIG MEGET AT SIGE.

B: Hvad?

C: "man kunne jo sige – og jeg ved godt, at det måske i virkeligheden ikke passer – at klima – eller ja, klima og klima, jeg mener jo nok snarere måden, hvorpå vi vælger – eller meget ofte vælger, eller nogen i hvert fald engang imellem vælger – at italesætte PLANET EARTHs klima på...

B: Hun bor i en af de der nye satellitbyer uden for Beijing. Hun arbejder for et firma, som fremstiller opladere til mobiltelefoner. Hun har arbejdet der længe. Hun sagde, at hun engang var en af de der piger, der står på fabrikken 14-16 timer dagligt – 7 dage om ugen, men at hun var heldig, meget heldig, fordi de opdagede, at hun var brugbar for administrationen. Nu arbejder hun med at holde styr på pigernes indtjening, effektivitet, løn og så videre.

A og C ser på B.

C: Hun var i tv i går, og imens hun fortalte om sit liv, håbede jeg hele tiden at kameraet ville dreje lidt ned, så jeg kunne se hendes bryster.

B: Hendes forældre er bønder. De bor i en lille landsby over 900 km fra Beijing. For ikke ret mange år siden gik de bagved en plov, havde én ko og tre høns. Nu sidder de foran en fladskærm og ser film fra USA.

A: Så ser de jo af og til dig Brad.

C: Selvfølgelig skammer jeg mig over det, men de kan altså være så skide sexede sådan nogle asiater, og hende her så altså ud til at have nogle små faste nogle, ja, hun var en rigtig lækker lille pakke,

men at jeg lagde mærke til det, betød jo ikke, at jeg ikke sagtens kunne leve mig ind i hendes dilemma.

B: Nogle gange sidder hun helt stille med hænderne sådan og tænker på forældrenes svigtende landbrug, den galoperende udvikling, og somrene, der bliver længere og længere, de mange forurenende virksomheder, politikernes konstante kværnen – og så bliver hun bekymret og bange.

A: Hun ser dagligt folk, der lever på gaden, som dør på gaden, som bliver ædt af hunde.

C: Af og til takker hun en eller anden Gud for sit held.

B: Alligevel kunne hun ikke lade være med at smile, for hun er også glad for at være nået så langt og stolt af at sende penge hjem, og hun ved jo, at de prøver at finde en løsning på svineriet fra fabrikken.

C: Fed film, Brad.

A: Hvis du vil, kan vi da lege, at vi to elsker hinanden...

C: afbryder A og B, der er ved at falde godt og grundigt ind i hinanden.

C: Klima er det nye ord for Gud. Miljøorganisationerne er vor tids kirker. Her kan du købe aflad og god samvittighed. Her kan du skrotte din super svinende land-rover, dit gamle køleskab og sige ja, tak, jeg tror også på solenergi. Her kan du hente råd og vejledning vedr. daglig økologisk opførsel.

B: MacDonalds har skiftet det røde plastik ud med

grønt træ. Og jeg ved godt hvorfor: Nu skal der sælges religiøse burgere.

C: Øko-bevægelserne taler om det kommende "drivhushelvede", hvor menneskeheden skal straffes med stegning for sin lemfældige indgriben i Guds perfekte, konstante og stabile skaberværk. Tegnene kan ses overalt og af alle: hver en blomst og plante, som observeres lidt for tidligt på året, hver en ekstra varm sommerdag, hver en sne- og frostfri vinterdag, hver eneste oversvømmelse er tegn på det, der skal komme: den store straf - ØKOKALYPSEN.

A: Straf mig for min nye fladskærm. Straf for min flyrejse til Grækenland, straf mig for at køre bil, straf mig for at ønske mig en ny. Straf mig, fordi jeg bliver federe og federe. Straf mig for at kende problemet. Straf mig for at kende løsningen. Straf mig for ikke at handle.

B: Brad wants to join that religion. And he wants to join it now! For Brad savner en mission, en hellig gerning. Brad kan ikke leve med magtesløsheden overfor naturkatastrofer. Brad kan ikke leve med, at vi intet kan gøre. Brad ønsker at tage ansvar. Brad nyder ideen om det nye globale fællesskab. Brad har ventet på det her. På det opråb, der kan samle alle nationer, alle mennesker om en fælles sag. PLANET EARTH – here I come. Brad nyder tanken om, at katastrofen får os til at indse nødvendigheden af hinanden.

A: Jeg forsager CO2, spildevandsudledning, metan, drivhuseffekter og al deres nedbrydende væsen. Jeg tror på Kyoto, Rio og en verden fuld af vindmøller.

B: Solceller, elbiler, økologisk mælk og bæredygtig kaffe.

C: Og vejrudsigten søndag den 20. december totusinde og X. Der kommer nogle eller en del græshoppesværme fra sydøst, mens det bliver skyet og mørkt i de sydlige egne. Senere på eftermiddagen kommer der torden og hagl og frøer fra himlen. Dagtemperaturer mellem 47 og 56 grader let til jævn vind fra nord og nordvest. I aften og i nat stiger vandstanden og i nogle egne kan man forvente at vandet i vandhanen bliver til blod. Natteremperaturer mellem 40 og 50 grader, og let til frisk guddommelig brise fra nordøst.

Break.

B: Jeg er bange.

A: Jeg er paranoid.

C: Jeg er også paranoid.

Break.

C: Okay, så lad os sige, at du er sådan en, der er meget bekymret og bange, fordi den mand, du elsker, det er ham dér, og han er skvattet ned i et mentalt hul og har meget svært ved at komme op.

B: Jeg tror, Brad har lyst til at gå en tur.

A: Jeg tror, Brad har lyst til mere end det.

C: Jeg tror, Brad har lyst til at lære naturen at kende.

Break. B peger på C.

B: Det her er Brad.

C drejer rundt, smiler og sætter sit hår, som var han Brad Pitt.

A: Han står ved udkanten af skoven og ser ind mod de høje træer.

C: Han håber, at en lang tur i skoven kan gøre det af med de indre dæmoner, der river og flår i hans kyniske mega-selvrefleksive sjæl.

B: Brad har pakket en rygsæk med overlevelsesgrej og telt. Han svinger rygsækken op på ryggen.

A: Brad har nye sorte gummisko på – og med dem tager han de første skridt ind i skoven.

C: Brad falder på knæ foran et stort træ.

B: Han tænker på de der inkaer eller indianere, der engang kunne bygge en pyramide ved hjælp af en lyd. De kunne synge, ramme en tone, der gjorde de sten, de bar, blev lette. På den måde blev vidundere skabt. På den måde opstod en ny verden.

A: Brad har gået i flere timer nu, og er endelig kommet til en bålplads. Her slår Brad sit telt op, samler brænde, tænder bål.

C: Brad nyder freden.

A: Ensomheden.

C: Og fraværet.

A: Af stemmer.

Break. Skovlyde. Skov opstår.

A: Brad har boet i skoven et par dage. Og hvis ikke det var fordi... så kunne man godt forledes til at tro, at det faktisk er lykkedes ham at komme af med de ironiske stemmer, selvforagten og de indre dæmoner.

C: Det er i hvert fald som om, de er gledet i baggrunden til fordel for et liv i pagt med naturen. En pagt Brad – for hver dag der går – tager mere og mere bogstaveligt.

A: Faktisk er Brad begyndt at tale med dyrene og træerne og bladene – og det er der for så vidt ikke noget underligt i. Det ville enhver af os sikkert gøre, hvis vi opholdt længe alene i en skov, men Brad oplever, at dyrene taler tilbage til ham.

C: Jeg vil så gerne engagere mig. Jeg vil så gerne tage konsekvensen af det, jeg føler. Jeg vil så gerne tage ansvar, turde tro og forandre, men det er som om, noget i mig er...

C er forvandet til en kanin.

B: Kan du komme den følelse en smule nærmere?

C: Nej.

A: Er det sådan noget med, at du føler at verden ikke vil vide af dig? Sådan noget med, at du oplever at alle omkring dig bare er stemmer, der taler og taler, men ikke har nogen reel relation, noget tilhørsforhold? At du løber efter en fortælling, en historie, en verden, en moder jord, eller bare et

sted, du kan føle en tilknytning til, fordi du i verden som den er nu, føler dig helt igennem ensom, forladt, ja, som om du slet ikke høre til her, som om du ikke kan genkende andre mennesker som en del af dig, som om de lever et liv uendeligt langt fra din forståelse af, hvordan verden kan være, hvordan vi kan leve med hinanden, hvordan vi kan behandle vore omgivelser. Som om der er en viden eller visdom, vi har adskilt os fra, og nu føler du, at vi burde kæmpe os tilbage, men verden vil frem, længere væk, og de små oaser for en anden forståelse, der er bliver mindre og mindre, du føler de tørrer ud som vandhuller i Afrika, og de mennesker, du engang drak vand ved siden af, de er væk, eller har forandret sig, er blevet til monstre, der siger, de stadig kan huske det, de troede på, den verden de håbede på, men du kan se i deres handlinger, i alt hvad de fortager sig, kan du se, at de har glemt det, som du hver dag er bange for at glemme, er det sådan, du har det?

C: Nej.

A: Brad lider af kosmisk frygt.

B: Brad får angst ved mødet med det umådeligt store og umådeligt magtfulde:

A: Stjernehimlen, de mægtige bjerge, tyfonerne, oversvømmelserne, tørken.

B: Solen, der brænder og brænder. Solen, der er ca. 109 gange større end jorden. Solen, der er 15,7 millioner grader varm i centrum – og på et eller andet tidspunkt...

C: SVULMER DEN OP, KOGER HAVENE TIL

DAMP OG SVEDER HELE KLODEN AF. JEG KAN IKKE LIDE AT ÅNDE UD, FORDI JEG OMSÆTTER ILT TIL CO₂ NÅR JEG TRÆKKER VEJRET.

C prøver at holde vejret.

C: JEG KAN IKKE FÅ LUFT. JEG KAN IKKE FÅ LUFT. JEG KAN IKKE FÅ LUFT.

A: Brad kan ikke klare, at universets hensigter er ukendte, at universets næste skridt er uforudsigeligt.

C: Brad føler sig så lille. Han mærker sårbarheden og uvisheden ved den anonyme og tavse kraft kaldet naturen.

A: Naturen, som ikke taler, som ingenting kræver, som ikke giver anvisninger på, hvordan man skal bære sig ad, som overhovedet ikke bekymrer sig om, hvad de skræmte og sårbare mennesker gør eller afholder sig fra at gøre.

B: Brad tager pludselig tøjet af.

A: Han begynder at skride, løbe rundt.

B: Han skrider som et dyr. Kravler op i et træ og skrider som et dyr.

A: Så falder han pludselig til jorden.

B: Lægger øret mod skovbunden.

A: Ligger bare der og lytter til jordens hjerte.

C: Jeg er bange. Jeg er så bange. I går talte jeg med en kanin og i dag, er det dig – som jeg aldrig

har troet på. Brudt mig om. Som jeg har foragtet og hånet og stadig håner, men der er musik i dig.

C henvender sætter sig pludselig på scenekanten og taler til publikum.

C: Der er musik i jorden. Der er nogen, der synger.

C lytter igen.

C: De synger af glæde. De synger i en ånd, vi i dag ikke kan tænke os. Som vi ikke kan mærke. Som vi ikke længere kender. For dem er der ikke mere. De har fuldstændt deres liv. De har set Messias. De udvalgte – og ønsker sig ikke mere af verden. Er det min drøm – at blive planetens største og eneste verdensstjerne og stå i midten af alles beundring? At være begæret af alle, mænd som kvinder? Er det min yderste drøm? Er det, hvad jeg håber på? Mig. Er jeg bare en nar, der jagter berømmelse?

De synger. Jeg er et lille-bitte menneske – en af dem, af den generation som er ved at odelægge alt. Alt det som tusindvis af generationer før os har bygget op. De kan det, vi ikke længere kan: ofre sig. Give uden at forvente noget igen. De ved, hvad det kommer an på. Det kommer ikke an på, om der er nogen, der ser det gode, jeg gør. Eller på om jeg ser godt ud imens. Eller på om objektet for den gode handling er værdigt. Eller om den gode handling får nogen til at begære mig. Eller om jeg gør det gode af pligt, tvang eller en indre nødvendighed. Eller om jeg kan lave lækkert, sjovt teater om det. Eller om jeg har den rette moralske, æstetiske, filosofiske indsigt og baggrund for den gode gerning. Eller om den kan svare sig økonomisk, socialt, menneskeligt, seksuelt. Det kommer alene an på, at jeg gør det.

A kommer ind klædt som engel.

A: At du gør det gode. At du bestræber sig på at efterlade en verden, som er en lillebitte smule bedre, end den, du blev født ind i. At du ikke tøver, når du har noget, andre kan bruge, men giver det og rækker ud.

C: Som en indlært eller naturlig refleks?

A: Det er lige meget. Bare du gør det. Bare du elsker. Bare du aldrig glemmer, at dine gerninger, dine tanker, din kunst, dine drømme, dine håb, dit køn, dine orgasmer, dine idéer, dine børn, din kæreste, dine følelser ikke er det største, der findes. Der er noget, der er uendeligt meget større, og vi plejer at kalde det Gud, men du kan kalde det vores historie på denne planet.

C: Jeg forstår jeg nu. Jeg forstod det også før, men turde ikke forstå det. Det undskylder jeg. Nu vil jeg vende tilbage. Nu vil jeg opbygge, formane, trøste. Nu vil jeg bærer lysets våben.

Break.

A: Brad kan ikke huske, hvor gammel han er. Brad mener, det må være 30, men han ved det ikke. Han er slank, har senede muskler. Hans hænder er hærdede og fulde af hård hud. Overalt på kroppen er der små og store ar fra arbejdet. Fra venstre side af panden og ned over venstre kind løber et ar fra dengang han blev strejket af en faldende jernplade. Han har smerter i ryggen og nede fra maven.

C: Brad ser ind i kameraet og skærer en grimasse.

B: Brad skiller udrangerede containerskibe og olietankere ad. Arbejdet begynder kl. 4 om morgenen. Så længe det er lavvandet nok, går de ud mod skibsvragene og går i gang. Nogen skærer jern fri, andre bærer. Brad bærer. Når de når ud til vragene, er de første plader og andre jerndeale allerede skåret ud. De skal helst skæres, så der højst skal 20 mand til at bære dem ind på land, men de er tit for tunge. Alle arbejder på akkord, og skærerne vil helst skære så mange ton ud pr. dag som muligt. De slæber alting ind på land. Jernplader, lamper i 100-vis i store net, borde, stole, senge etc. Midt på dagen spiser de daal og ris. Arbejdet fortsætter til kl. 19.

C: Brad har tre børn. De lever af hans løn og de penge, hans kone tjener ved sortering af de skibsskudele, der slæbes ind. Hans ældste søn...

A: Brad ser ind i kameraet og klapper en dreng på hovedet.

C: Hans ældste søn er 13 år og arbejder sammen med sin far. Det piner Brad at se sin søn gå samme vej.

B: Før var Brad bonde. Han og hans familie boede langt fra kysten og dyrkede ris. Men for tre år siden var monsunen så voldsom, at alt blev skyllet væk. De mistede to børn. I 14 uger boede de i et af regeringens shelters. Siden kom de til "skrællestedet", som man kalder de steder, hvor skibene sejles ind.

C: Brad sover dårligt om natten. Han tænker på sin søn. Om han nogensinde får mulighed for at tage ind i landet igen og købe et stykke jord.

A: På vej ud til vragene ser Brad altid op mod himlen tænker på dengang, det regnede så voldsomt.

Break. A er denne gang Brad.

A: Publikum og anmeldere er enig. Brad's præstation er i top. Det er som han kan leve sig ind i, ja, de mest usle menneskers skæbne og spille dem med en autenticitet og styrke. Den plastikfernis der før var om hans replikker er væk, som om han har åbnet sig, som om han har modtaget indlevelsens nådegave og nu – endelig – er i stand til ja, i stand til det største.

B: Brad går fra rolle til rolle.

C: Fra succes til succes.

B: Brad fortæller pressen sandheden.

A: Det folk savner, er en mission, en hellig gerning. Folk kan ikke leve med magtesløsheden overfor naturkatastrofer. Folk kan ikke leve med, at vi intet kan gøre. Folk ønsker at tage ansvar. Folk nyder ideen om det nye globale fællesskab. Folk har ventet på det her. På det opråb, der kan samle alle nationer, alle mennesker om en fælles sag.

C: Hvad ser du, når du ser dig i spejlet?

A: Jeg ser Brad...

C: Og du føler ikke at du overspiller den rolle en smule?

B: Hvordan skal vi have apokalyptisk sex, hvis du er Brad?

A: Jeg nyder at betyde noget for verden.

C: Du nyder at betyde noget for verden?

A: Jeg føler, jeg har svaret. At vi kan redde PLANET EARTH.

C: Det føler du, vi kan?

A: Det ved jeg, vi kan.

C: Det kan vi?

B: Der kommer en tid, hvor vi alle bliver lykkelige. Hvor vi bliver i stand til rense det indre system og hengive os til den fælles energi... men endnu er der mange bjergtoppe, som skal passeres. Men klimaforandringerne – og den globale bekymring – er det ydre udtryk for den indre forandringsproces, der kun lige er begyndt.

C: Jeg er bange.

B: Jeg er også bange.

A: Jeg er paranoid.

C: Skizofren.

A: Paranoid skizofren.

Break.

A: Brad spiller rollen som den paranoid Skizofrene, der ved, de kommer.

B: Og det gør de også. Du har allerede set det for

dit indre blik. Denne hær af sorte, der lige nu er på vej over kontinentet er ingen overraskelse for dig.

A: De er flere tusinde. Flere hundrede tusinde. Og de går og går og for hver by, de når, slutter flere sig til. Og de overfalder forretninger, restauranter og boder, for de er sultne og bange og vilde, og du ved, hvad de vil.

C: Ind i fremtiden.

B: De går fra døde dyr. Fra tørke. Fra bundløs gæld. Fra hungersnød, malaria og AIDS. De går og går, kommer nærmere og nærmere.

A: Og egentlig har det undret dig, at de ikke er kommet noget før. At de ikke for længe siden har brudt med tilværelsen i ørkenen, under solen, hvor deres afgrøder ikke kan få liv. Lige siden de fik fjernsyn og oplysning og indsigt, har de vidst det.

B: De er snydt.

A: Forrådt af skæbnen.

C: Forrådt af Gud.

B: Af dig og mig.

A: Og du forstår dem, for du ville aldrig acceptere et sådant liv, en sådan udsigtsløs fremtid, en sådan død.

B: Og om natten bliver du vækket af deres farveløse, tørre stemmer, der hvisker:

C: Vi vil ind i fremtiden.

B: Ind i din stue.

A: De hvisker og hvisker:

B: Jeg efterlod mit barn i ørkenen.

C: Jeg efterlod et skrig i ørknen.

A: Deres håb er et tv-billede, et close-up af en lille tør barnehånd, der i nat prikker dig på skulderen.

B: Deres håb er din død, og din kærligheds genopstandelse.

A: Og du sætter dig forskrækket op i sengen.

B: Du ser en lille flok sorte sidde ved fodenden af din seng.

C: Du løfter et af små sultende sorte børn op.

B: Du stryger hende over det krusede hår, byder hende et glas mælk. Du ser på hele flokken, imens du siger:

C: Tror I stadig at alle planetens beboere kan opnå rimelige livsbetingelser? Tror I det? Kan I slet ikke se, at denne drøms håbløse naivitet afsløres gradvist, efterhånden som virkelighedens brutalitet sætter sig igennem? Der er simpelthen ikke oxygen nok i planetens økosystem til, at vi alle kan ånde i det omfang, det er nødvendigt for at realisere drømmen om "den grønne planet befolket af 15-20 milliarder glade eksemplarer af homo sapiens". Det er derfor kun godt for artens samlede overlevelsesmuligheder, at der er mange af jer, der dør.

A: De sorte begynder at røre uroligt på sig, og du synes en af dem ligner Samuel L. Jackson, og du får lyst til at hilse og sige: "Hey, Sam, remember when we met at Lettermans?", men du fortsætter i stedet køligt:

C: Vi er for mange, og vi kommer naturligvis til at slås om pladsen, om luften, om de stadig færre beboelige dele af planeten. Spørgsmålet er slet ikke "hvordan kan vi tillade, at millioner af jer dør af sult og sygdomme, vi let kunne ha' behandlet?".

B: Og ham der ligner, nej, måske er Samuel L. Jackson rejser og trækker en stor kniv, men du er Brad, og du er paranoid og kender realiteterne og har altid dit våben under puden.

C: Spørgsmålet er: hvad er værst: at lade jer dø nu sådan lidt efter lidt, hen ad vejen eller at hjælpe jer til at vokse endnu mere nu, for så blot senere at blive tvunget til at slagte jer, fx ved at atombombe hele jeres udtørrende kontinent?

A: Og den lille pige begynder at græde og det skærer i dit hjerte, og din egen afmægtighed overmaner dig, og du beslutter dig for at gøre en undtagelse.

B: Hende, netop hende, vil du holde hånden over.

A: Og således adopterer Brad et lille sødt stykke smilende sort samvittighed.

Break.

A: Jeg er Brad.

B: Jeg er mig selv.

A: Jeg er også paranoid.

C: Det er jeg heller ikke.

B: Jeg er ikke Brad.

C: Jeg ved ikke, hvorfor jeg er til.

A: Jeg er også mig selv.

B: Jeg er Brad.

C: Det er jeg også.

Break. (alle er Brad. Ingen er Brad. Du er Brad)

A: Brad begynder at ryste over hele kroppen.

B: Brad falder på knæ.

A: Brad bryder sammen.

C: Brad ser fluer komme ud af sin mund.

B: Brad lytter til tusinde stemmer.

A: Brad ved ikke længere, hvilken stemme der er hans.

B: Terapeuten ser alvorligt op og siger:

C: "Men hvis du nu ser indad – hvad ser du så?"

A: Brad ser sig selv i rollen som politikeren, der holder tale til jordens befolkning:

B: Der kommer en tid, hvor vi alle bliver lykkelige. Hvor vi bliver i stand til rense det indre system og hengive os til den fælles energi... men endnu er der mange bjergtoppe, som skal passeres. Men klimaforandringerne – og den globale bekymring – er det ydre udtryk for den indre forandringsproces, der kun lige er begyndt. Mange, flere hundrede tusinde vil bukke under, dø, det vil kræve ofre, uden tvivl, men på et tidspunkt vil vi vågne og indse, at vi er en del af en større sammenhæng. Spørgsmålet er, hvor længe vi vil fortsætte med at bedrage os selv og hinanden. Spørgsmålet er, om vi skal vente, til det er for sent.

C: Brad klapper af sig selv.

B: Brad klapper af sig selv, på the mental hospital, hvor han engang spillede rollen som sindssyg helt perfekt. Nu går han rundt og fortæller de andre patienter sandheden.

A: Sandheden er, at styrken ved og skæbnen for den menneskelige race ikke ligger i bevarelsen af planetens økosystem, men i dets ødelæggelse, imens vi gør det, vi er bedst til, nemlig at producere ting. Producere super fede cool ting, som virker og vil fortsætte med at virke længe efter en store oversvømmelse, og længe efter vi alle er sultet ihjel.

B: De andre patienter har hørt Brad fortælle sandheden mange gange. De tænder for fjernsynet.

A: Vi elsker at tro, at vi kan redde verden i sidste minut – lige som Superman altid gør – men selvfølgelig kan vi ikke det. Ingen af os kan jo standse med at æde, frådse, forbruge, købe, producere.

Jo, selvfølgelig skal vi redde verden, jeg skal bare lige have den nye version af Mc-Sony-Panasonic-Nokia-Ericsson mp3-mobil-brød-bager-lomme-kniv-kamera-pc-ting. Men så snart jeg har den – og den næste version – så måske. Forstår du det? Det er os. Det er det vi gør, og det er ikke deprimerende. Det er ikke nogen synd heller. Det er rørende.

C: Brad begynder at græde, men de andre patienter ser ham ikke.

B: Nej, for de ser fjernsyn. De ser et et retssags-drama om en advokat.

A: Spillet af Brad.

B: Han står i vidneskranken i retssalen, og imens alle patienter ser på, fortæller han:

C: Men det er jo mig, siger Brad. Det er jo mig. DET ER JO MIG.

A: Mit arbejde for selskabet består i at tage sig af de juridiske spørgsmål i forbindelse med selskabets overtagelse af andre selskaber.

C: Mit arbejde er at sørge for, at selskabet aldrig er forpligtet overfor medarbejderne.

A: Mit arbejde er at sørge for, at selskabet er i stand til at sælge de affald- og forureningsmæssigt belastede dele af firmaet videre til andre firmaer.

C: Mit arbejde er at købe de solgte dele tilbage, når affaldet og forureningen var skaffet af vejen. Mit arbejde drejer sig kort sagt altid om at redde selskabet ud af anklager for forurening.

A: Mit arbejde er at udvinde olie.

C: Skabe vækst.

A: Skabe arbejdspladser.

C: Mit arbejde er at gøre det. Gøre det af den simple årsag, at vi kan. Fordi det alligevel bliver gjort. Fordi det er muligt.

A: Spørgsmålet er kun, om du er en af dem, der gør det, eller om du hellere vil stå udenfor og kritisere os.

B: DET ER MIG.

C: Da jeg i foråret var i Nigeria, blev jeg igen helt slået omkuld af, hvor hurtigt det var gået, hvad vores industri havde skabt. På mindre end ti år er hele byer vokset frem, levestandarden er steget markant, der er mindst ti gange så mange køretøjer, og folk er gladere.

A: Vi har skabt den vækst, hele verden har bedt om.

B: DET ER MIN ROLLE.

C: Hvis ikke jeg gør jeg det, hvis ikke vi gør det – så vil nogle andre gøre det.

A: Og de vil gøre det dårligere og værre – og mere skrupelløst.

C: Skål, Brad. Skål for en tid, hvor vi alle bliver lykkelige.

B: Brad falder forover. Han ser sig selv falde ud af skærmen, ja, falde igennem sig selv, og rammer gulvet med et brag. Imens hører han klappen og hujen fra patienterne, nævningene i retssalen, kameraholdet og de andre skuespillere.

C: Han vil løfte armene højt over hovedet, men op-dager at han er spændt fast.

B: Brad sidder igen foran terapeuten.

A: Min hjerne er fyldt psykoklimatisk affald.

B: Din hjerne er fyldt med psykoklimatisk affald – og du ved ikke, hvor du skal dumpe det?

A: Findes der en miljøstation for psykoklimatisk affald?

Break.

C: Det er søndag. Solen skinner. Folk er på gaden. Legepladsen er fuld af børn. En kvinde sælger grøntsager fra en lille bod. En mand står med tre tomater i hånden ophidset over det beløb, kvinden forlanger. Pludselig flækker himlen, og en massiv regn begynder. Folk søger ly, men ikke alle når i læ. Slet ikke børnene, som begynder at knække sammen i skrig – vanvittige skrig – fordi regndråberne er syre, der trækker ætsende spor i huden. Flere af børnene kan ikke se. Deres øjne er væk. Ætset. Og de skriger. Jeg kan love jer, de skriger, og dem der forsøger at løbe derhen, bliver fanget i smerte og angst, når dråber slår ned i hovedbunden, og flere falder om nu. Folk river og flår i hinanden for at få ly. På legepladsen kryber børn rundt i det mudrede syre. En dreng står endnu oprejst. Forstenet ser

han, hvordan huden langsomt vaskes væk af regnen. Kød og knogler kommer til syne. Så kan angsten ikke mere holde ham fast. Han giver et højt skrig fra sig og falder så til jorden.

B: Brad ved ikke længere, hvor han er, hvem han er og hvorfor han er, men han kan se, at han er blevet gammel, og han kan se, at en lille sort pige sidder på hans skød, og han kan høre, at hun kalder sig hans barnebarn. Hun skruer ned for fjernsynet og stiller gamle Brad et meget simpelt spørgsmål: Vidste I ikke, hvad der var ved at sket med kloden dengang, da du var ung?

C: Og gamle farfar Brad svarer:

A: Jo, jo, vi vidste vel i og for sig nok godt alle sammen, at det ikke kunne blive ved. Der var da tegn på, at det var ved at gå galt. Somrene blev varmere og varmere, flere og flere dyrearter uddøde, de fattige begyndte at røre på sig, men det var også fedt. I sku' ha' været der. Det var ud over afgrunden på den absolutte luksusklasse, med Guccibrillerne oppe i Angelinas hår. Jeg har altid elsket Pam Grier. Men hende kender I nok ikke. Guccivarra. Hvorfor siger jeg egentlig det?

B: Men gjorde I slet ikke modstand?

A: Jo, jo, jo, du kan tro vi snakkede om det. Meget. Og politikerne talte også meget om det, fordi vi talte om det, og farfar var med til at lave kunst, eller farfar kaldte det ikke kunst, men intervention, ja, og Angelina lavede faktisk også en del politisk pop i Che Guevarra t-shirts og alt muligt, og vi vidste også godt, at det var for meget, eller forkert, men jeg har nu altid elsket Pam Grier. Pam Grier og Guccivarra.

B: Men farfar Brad... Men farfar Brad... men farfar Brad...

C: Regnen er stilnet af. Folk begynder langsomt at vove sig ud. Sirener og ambulancer. Hospitalerne er fyldte. Fjernsynene viser billeder fra katastrofen. Der er interviews med ministre og eksperter. Hvordan kunne det lade sig gøre? Hvorfor havde ingen set det komme? Hvornår vil det ske igen?

B: Men farfar Brad... Men farfar Brad... men farfar Brad...

C: Men hun kan ikke få ordene frem, ikke sige sin replik, som ellers skulle være ironisk og sjov, for...

A: Men hvis du vil, kan vi da lege, at vi to elsker hinanden...

C: Hun går ind i værelset ved siden af og sætter sig på sengen. Hun zapper rundt mellem forskellige kanaler. Hun bliver ved med at vende tilbage til en live-reportage fra KATASTROFEN. Floder er gået over bredderne. Hun ser vandmasserne fosse.

A: Jeg ser vandmasserne fosse ind i huse, rive i træer, flå dem op.

C: Han banker på. Spørger om han må komme ind.

A: ...om han må sætte sig lidt. Jeg sidder i trusser på det tidspunkt, men når lige at gøre sådan.

B: Hun beklager, at hun er så hård ved mig. Hun føler, det er nødvendigt. Hun føler, at min pessi-

misme er kvælende. Hun siger, at jeg er nødt til at rense mit indre system.

A: Jeg vil gerne give ham en større kærlighedsfornemmelse.

B: Hun tager min hånd.

A: Jeg ser træer, der flyder, biler, der driver rundt i gaderne. Jeg ser mennesker sidde på hustage. Jeg ser en helikopter, og jeg ser, hvor få der er plads til.

B: Hun fortæller, at der vil komme en tid, hvor vi vil være fulde af håb, af tro.

A: En tid, hvor vi vil være lykkelige.

B: Hun siger, at klimaforandringerne er det ydre udtryk for den indre forandringsproces, der kun lige er begyndt.

A: Han siger, at tiden har ædt af ham.

B: Tiden har ædt af mig. Store lunser.

A: Han forsøger at grine, men det lykkes ikke.

B: Hun fortæller at mange...

A: Mange hundrede tusinde, flere måske.

B: Vil bukke under, dø. Men hun fortæller også, at en ny bevidsthed vil formes af en ny kærlighedsfornemmelse.

A: Han siger, at han har mistet troen.

B: Det naive. Det håbefulde. Det sårbare.

A: Han klemmer min hånd.

C: Hun siger, at der i ham er en lille ø.

A: En lille ø med vilde, bløde blomster.

C: Han har en klump i halsen.

B: Hun hvisker til mig, at jeg aldrig er alene. At vi er tæt forbundet.

A: En tåre løber ned af hans kind.

C: Og han forsvinder ind i et ocean af følelser. Hans mor og far er der, og han kysser dem, og de er kolde og døde og det gør ikke noget, ikke nu hvor hun sidder ved siden af ham.

A: Jeg bøjer mig ind over ham, og hans ryg er stor, og han lugter lidt af sved, af popcorn og deodorant.

B: Jeg mærker hendes krop favne min.

C: Han vil glide tilbage, og gør det, men strejfer fjernbetjeningen. Vandet fosser stadig. De samme mennesker (måske er det nogen andre) sidder på hustagene og fægter desperat med armene.

A: Hun presser sin krop ind mod min, og jeg begynder at kysse hendes hals.

B: Akavet.

A: Jeg standser.

B: Jeg forsøger at undskylde.

A: Han begynder at græde.

C: De var sammen lige til verdens ende.

SLUT

